Σας επιστρέφουμε την επιστολή κ. Κεραμέως!

ανεξάρτητες αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΠΛΕΥΣΗ στην εκπαίδευση

Σύλλογος εκπ/κών Π.Ε. Άνω Λιοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής

11/9/21

Η πορεία **11.700** ανθρώπων στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας δεν ξεκινάει σήμερα, μετράει χρόνια εργασιακής επισφάλειας, αλλά και συλλογικών διεκδικήσεων. Η πορεία αυτή υπήρξε για χρόνια δημιουργική, αν και οι αντικειμενικές συνθήκες επέβαλλαν το αντίθετο, και επιτυχημένη, αν και ο χαρακτηρισμός εστιάζει στο τελικό αποτέλεσμα και όχι στη διαδικασία, στο ταλαιπωρημένο «ταξίδι». Επιλέγουμε μάλλον να περιπλανιόμαστε, ενίοτε και να χανόμαστε παρά να είμαστε επιτυχημένοι.

Αναλαμβάνουμε τα καθήκοντά μας σε μια χρονιά σκοτεινή, «δίχως μέλλον», με καινοτομίες που έρχονται από την ελπιδοφόρα νέα δεκαετία του 1980, με ευκαιρίες για όσους θα εστιάσουν στον ατομικό αγώνα για επιβίωση ή θα στήσουν την καριέρα και την επιχείρησή τους από τη διάλυση του δημόσιου σχολείου.

Το φετινό σχολικό έτος ξεκινά με μια θέση σε κοντέινερ για κάθε τετράχρονο μαθητή, επειδή «δεν υπάρχει άλλος τρόπος», δεν υπάρχει εναλλακτική. Η πραγματικότητα είναι όπως είναι, χωρίς τη δυνατότητα απόδρασης ή ανατροπής· καινοτόμα δόγματα βγαλμένα από το παρελθόν. Τουλάχιστον τα τετράχρονα θα έχουν την ευκαιρία να κάνουν δραστηριότητες στα Αγγλικά, οι μαθητές δημοτικού να «καλλιεργήσουν» την επιχειρηματικότητά τους και οι έφηβοι να ανακαλύψουν τον εαυτό τους μέσα από εξαντλητικές εξετάσεις και συνεχείς ματαιώσεις για τους όχι και τόσο άριστους αυτού του κόσμου.

Στόχος της αυξημένης ελευθερίας και αυτονομίας του εκπαιδευτικού στο νέο αναβαθμισμένο σχολείο είναι να τον καταστήσει ανταγωνιστικό, μετρήσιμο, αποδοτικό, ελεγκτή περισσότερο παρά εργαζόμενο, εξαναγκασμένο να ελέγχει την ίδια του την εργασία. Η εκπαίδευση ως κέντρο παροχής υπηρεσιών. Ο «ανεστραμμένος» λόγος, σύντομα μαζί με την «ανεστραμμένη τάξη», στην υπηρεσία όσων απεχθάνονται και πολεμούν την εκπαίδευση ως μια κριτική, απελευθερωτική και απελευθερωμένη διαδικασία, που τολμά να διεκδικεί ένα δημοκρατικό και ανθρώπινο σχολείο για όλα τα παιδιά, που «κατευθύνεται σε μια ιδέα της

ουτοπίας».

Μία πρόκληση της νέας σχολικής χρονιάς είναι και η διασφάλιση της αδιάκοπης δια ζώσης λειτουργίας, κι ας υπάρχουν είκοσι και εικοσιπέντε παιδιά σε μια αίθουσα ή σε ένα κοντέινερ εν μέσω πανδημίας, κι ας κολλήσουν τα μισά συν ένα από αυτά, κι ας μην υπάρχουν κρατικές παρά μόνο ατομικές ευθύνες.

Το Υπουργείο είναι πάντοτε στη διάθεσή μας για κάθε πρόταση, συζήτηση, κριτική κι ας νομοθετεί με κλειστά σχολεία, κι ας έχει απέναντί του έναν ολόκληρο κλάδο, κι ας απεγκλωβίζει από το δημόσιο πανεπιστήμιο τα παιδιά που δεν είναι φτιαγμένα γι' αυτό, παρέχοντας στους υπηκόους τους την παιδεία που ταιριάζει στην τάξη τους.

'Τι ωραίο πλιάτσικο!'

Οι στόχοι μας ευτυχώς δεν είναι κοινοί. Η επίθεση που εξαπολύεται από την κυβέρνηση στην πρόσβαση στη γνώση και κατ' επέκταση στη δυνατότητα αμφισβήτησης και χειραφέτησης, όσο παλιά κι αν είναι κι όσα ωραία λόγια κι αν βρεις να την περιγράψεις, παραμένει ειδεχθής. Απέναντι σε αυτή την επίδειξη αλαζονείας, την απαξίωση χιλιάδων παιδιών και εκπαιδευτικών, ας θυμίσουμε ότι δεν είμαστε όλοι το ίδιο, δεν μοιραζόμαστε όλοι τις ίδιες αξίες και αυτές οι αξίες δεν είναι γυαλιστερά λόγια, αλλά ρωγμές και όνειρα, που ένα στέλεχος ή ένας χρυσωρύχος δεν πρόκειται να καταλάβει ποτέ.

Χωρίς εκτίμηση,
Οι νεοδιόριστες και νεοδιόριστοι